

Zagreb, 25. svibnja 2026.

VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE

putem

TRGOVAČKOG SUDA U ZAGREBU

Na poslovni broj: **St-2840/2018**

Stečajni dužnik: FORMASANA d.o.o. u stečaju, Zagreb, Ulica Frana Vrbanića 24, OIB: 48787430817, zastupana po stečajnoj upraviteljici Ana Ikić, Zagreb, Brazilska 3, OIB: 22285095639

Ž A L B A

STEČAJNOG UPRAVITELJA

- protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj St-2840/2018-112, od dana 11. svibnja 2026. godine

3x - ekomunikacija

I. Pobijanim rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem St-2840/2018-112 od 11. svibnja 2026. godine doneseno je rješenje o namirenju kojim je u tč. I i tč. II pobijanog rješenja određeno namirenje razlučnog vjerovnika te je u tč. III odbijen prijedlog stečajnog upravitelja obvezati razlučnog vjerovnika Dragutina Kamenskog, OIB: 85254334688, Zagreb, Jurjevska ulica 60, na plaćanje dijela kupovnine za iznos troškova unovčenja u iznosu od 66.646,58 EUR.

Protiv pobijanog rješenja u cijelosti, stečajni upravitelj u zakonskom roku izjavljuje žalbu iz svih zakonom dopuštenih razloga, a posebice zbog:

- pogrešno i/ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
- povrede materijalnog prava,
- bitne povrede odredaba parničnog postupka.

II. POBIJANO RJEŠENJE TEMELJI SE NA PRAVNO NEMOGUĆEM ZAKLJUČKU

Pobijano rješenje temelji se na zaključku da razlučni vjerovnik, iako je nekretnina unovčena, nakon otvaranja stečajnog postupka i primjenom čl. 169. st. 6. Stečajnog zakona, nema obvezu snositi troškove unovčenja niti uplatiti bilo kakav iznos stečajnoj masi na ime troškova koji terete predmetne nekretnine.

Takav zaključak u izravnoj je suprotnosti:

- s čl. 247., 248. i 254. Stečajnog zakona,
- s čl. 107. st. 3. i čl. 113. Ovršnog zakona,
- s priloženim pravomoćnim rješenjem o dosudi poslovni broj Ovr-119/2022-27 od 22. kolovoza 2023.,
- te s ustaljenom sudskom praksom.

Sud u obrazloženju sam utvrđuje:

- da je postupak nastavljen primjenom čl. 169. st. 6. SZ, (točka 3. Obrazloženja)
- da se vodi pred sudom koji vodi stečajni postupak,
- da je kupac oslobođen kupovnine osim troškova unovčenja, i da će se o troškovima unovčenja odlučiti u stečajnom postupku (točka 4. obrazloženja.)

K tome treba dodati da je sud rješenjem od 13. listopada 2023. naložio FINA-i da ukupno uplaćenu jamčevinu od ovrhovoditelja Dragutina Kamenskog u iznosu 68.900,00 EUR-a uplati na depozitni račun Trgovačkog suda u Zagrebu, sa očitom svrhom plaćanja troškova stečajnog postupka.

Međutim, sud potom zaključuje da ne postoji zakonska osnova da razlučni vjerovnik uplati bilo kakav iznos stečajnoj masi. (točka 6.1. Obrazloženja).

Takvo pravno stajalište je u protivnosti sa postojećom sudskom praksom izraženom kroz odluke višeg suda:

PŽ-1226/2023 od 5.4.2023. „U troškove unovčenja predmeta na kojem postoji razlučno pravo ulaze i opći troškovi koji su nastali radi redovnog provođenja stečajnog postupka, a koji su zajednički za cjelokupni postupak bez kojih se taj postupak ne bi mogao provoditi (tako nagrada stečajnog upravitelja, troškovi stečajnog upravitelja, knjigovodstveni servis, trošak vođenja žiro računa kod banke i slično) te se stoga i namiruju razmjerno iz kupovnine ostvarene prodajom predmeta razlučnog prava.”

Stoga je takvo obrazloženje prvostupanjske pobijane odluke, međusobno kontradiktorno i pravno neodrživo.

Konačno, napominje se kako sukladno čl. 94 Stečajnog zakona je određeno kako stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad i naknadu stvarnih troškova te u protivnom ako navedenih sredstava nema te iste nije namirio razlučni vjerovnik se primjenjuje st. 6 istog članka kojim je određeno da ako u stečajnom postupku nema sredstava za nagradu i naknadu troškova stečajnoga upravitelja, nagrada i naknada troškova isplatit će se iz sredstava Fonda za namirenje troškova stečajnoga postupka.

Posebno ističem obrazloženje pod točkom 5. u kojem prvostupanjski sud navodi da je stečajni upravitelj na ročištu radi diobe kupovnine, održanom 7. svibnja 2024., ostao pri svom obračunu troškova unovčenja koje je iznio u priloženom podnesku od 21. studenog 2023., ali propušta navesti da je podnesak tj. Prijedlog za razdiobu kupovnine, Zapisnikom sa ročišta

za diobu kupovnine od 7. svibnja 2024., u cijelosti prihvaćen. I dalje u istoj točki obrazloženja sud navodi da se je razlučni vjerovnik Dragutin Kamenski usprotivio, priloženim podneskom od 05. prosinca 2023., obračunu troškova koje je predočio stečajni upravitelj, ali je propustio navesti priloženo očitovanje stečajnog upravitelja i konačni epilog odbijanje svih navoda razlučnog vjerovnika iz podneska i već spomenuto prihvaćanje Prijedloga za razdiobu kupovnine od stečajnog upravitelja.

III. TROŠKOVI KOJI TERETE NEKRETNINE NE MOGU PASTI NA TERET STEČAJNE MASE

Prvostupanjski sud potpuno zanemaruje činjenicu da su tijekom višegodišnjeg trajanja stečajnog postupka nastajali brojni troškovi koji neposredno terete predmetne nekretnine, uključujući troškove pričuve, režija, održavanja, upravljanja, čuvanja i ostale troškove nužne radi očuvanja vrijednosti nekretnina i provedbe njihova unovčenja.

Predmetne nekretnine predstavljale su praktički jedinu vrijednu imovinu stečajne mase, dok je razlučni vjerovnik ostvario potpuno namirenje, u okviru postignute cijene na elektroničkoj javnoj dražbi.

Prihvaćanjem pravnog stava pobijanog rješenja:

- razlučni vjerovnik ostvaruje potpuno namirenje, u okviru postignute cijene na elektroničkoj javnoj dražbi
- stječe nekretnine,
- koristi punu ekonomsku i upotrebnu vrijednost nekretnina,
- svi troškovi stečajnog postupka, direktni i indirektni, padaju na teret stečajne mase.

Takav rezultat protivan je čl. 254. Stečajnog zakona, svrsi instituta razlučnog prava i zaštiti stečajne mase.

IV. POBIJANO RJEŠENJE U SUPROTNOSTI JE SA SAMOM OSNOVOM OTVARANJA STEČAJNOG POSTUPKA

Stečajni postupak nad dužnikom otvoren je pravomoćnim rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu 14. lipnja 2021.g., nakon što je sud utvrdio da dužnik ima imovinu dostatnu barem za namirenje troškova stečajnog postupka.

Predmetne nekretnine predstavljale su praktički jedinu vrijednu imovinu stečajne mase i upravo su one bile osnova za zaključak suda da postoje uvjeti za otvaranje stečajnog postupka.

Međutim, pobijanim rješenjem sud sada zauzima pravni stav prema kojem:

- iz iste te imovine nije moguće namiriti troškove unovčenja,
- razlučni vjerovnik nema obvezu snositi troškove koji terete nekretnine,
- a svi troškovi stečajnog postupka, direktni i indirektni ostaju bez izvora namirenja.

Takvo tumačenje dovodi do apsurdnog i pravno neodrživog rezultata:

- stečajni postupak otvoren je jer postoji imovina dostatna za troškove stečajnog postupka, ali se nakon unovčenja iste te imovine zaključuje da troškove nema tko snositi.

Takav pravni zaključak nije moguće uskladiti sa svrhom stečajnog postupka, sustavom razlučnih prava niti s čl. 248. i 254. Stečajnog zakona.

V. POGREŠNO I SELEKTIVNO POZIVANJE NA SUDSKU PRAKSU

Prvostupanjski sud pogrešno se poziva na:

- odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev-420/2024-2 od 10. srpnja 2024.,
- te odluku Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske PŽ-1302/2025 od 29. travnja 2025.

Navedene odluke nisu relevantne za ovaj predmet.

Odluka Rev-420/2024-2 odnosi se na situaciju u kojoj je nekretnina prodana u ovršnom postupku,

dok je u ovom predmetu:

- ovršni postupak prekinut otvaranjem stečaja,
- nastavljen primjenom čl. 169. st. 6. Stečajnog zakona,
- te proveden pred stečajnim sudom primjenom pravila stečajnog unovčenja.

U konkretnom predmetu pravomoćno rješenje o dosudi poslovni broj Ovr-119/2022-27 od 22. kolovoza 2023. izrijekom određuje da kupac nije oslobođen troškova unovčenja, dok je rješenjem poslovni broj Ovr-119/2022-35 od 13. listopada 2023. utvrđeno da se troškovi unovčenja namiruju prije razlučnog vjerovnika te da o njima odlučuje stečajni sud.

Nasuprot tome, relevantna sudska praksa:

- Rev-333/2023-5 od 17. rujna 2024.

potvrđuje da se iz iznosa ostvarenog unovčenjem najprije namiruju troškovi unovčenja, a potom tražbina razlučnog vjerovnika,

dok iz odluke:

- Revd-2005/2021-2

proizlazi da postoji zakonska mogućnost obvezivanja razlučnog vjerovnika na uplatu troškova unovčenja predmeta razlučnog prava.

VI. APSURDNA POSLJEDICA POBIJANOG RJEŠENJA

Pobijano rješenje u svojoj konačnoj posljedici dovodi do situacije u kojoj:

- stečajni sud vodi postupak,
- stečajni upravitelj poduzima sve radnje unovčenja,
- troškovi održavanja i očuvanja nekretnina nastaju godinama,
- razlučni vjerovnik ostvaruje potpuno namirenje iz cijene postignute na elektroničkoj javnoj dražbi
- nitko ne snosi troškove koji su omogućili takvo namirenje.

Takav rezultat nije samo protivan Stečajnom zakonu, nego potpuno obesmišljava institut troškova unovčenja iz čl. 254. Stečajnog zakona.

VII. ŽALBENI PRIJEDLOG

Predlaže se Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske da:

- usvoji žalbu stečajnog upravitelja,
- ukine rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2840/2018-112 u pobijanom dijelu,
- te predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje uz pravilnu primjenu čl. 247., 248. i 254. Stečajnog zakona te čl. 107. st. 3. i čl. 113. Ovršnog zakona.
- odnosno donese drugu na zakonu zasnovanu odluku.

Stečajni upravitelj: